

Benoît Casas

L'Ordre du jour

Extraits en italien, français et danois

Traduction en italien par Caroline Zekri

Traduction en danois par Lone Garde

L'Ordre du jour, « Fiction & Cie », Paris, Seuil, 2013.

24 febbraio

uscivo appena dalla notte:
vi entro e dall'inverno nell'inverno.
è da tanto tempo
che non siamo stati insieme.
ci sono vari modi di provare rabbia.
l'ape ronza e indugia
e ronza tanto più
che indugia.
lavoro tramite piccole prove
e intervalli di respiro e
di riposo frequenti.
come passando
non una ma
venticinque volte
e nelle circostanze
più inattese.

25 febbraio

notte insonne.

scene come sorte

da uno spettacolo di marionette.

rifiutato di lasciarsi bendare gli occhi.

tempo grigio fangoso.

lavoro: la sua inquietudine

il suo effetto di prigione.

mi sciolgo nella settimana.

l'oggetto si dissolve.

tenere fermo il giornale.

scrivere regolarmente.

lo stato di miseria

nel quale si trovano questi uomini.

è una vergogna.

ho aperto la Bibbia a caso:

nessuna risposta.

silenzioso davanti a

la leggera vita delle acque

e il balletto delle libellule.

gli occhi mi comandano.

la grazia fa le mie foghe

questo carattere di unicità

che irradia.

18 giugno

è un nuovo quaderno.
mi rimetto nel clima
combattivo del mio lavoro.
darti come dovere
di compiere
– e farlo realmente –
ciò che avevi previsto
per la giornata.
oggi ancora
anche se mancano le parole.
come se avessi voluto
confessare
e mi fossi interrotto
d'un tratto.
la ricompensa
del vino la sera.
l'abbandono
silenzioso.
i suoi capelli sulla mia faccia.
testa tra le mie mani
testa fragile
scatolina
testa umana
nocciola
cranio frangibile.

25 giugno

giornata calda.

cielo blu nuvoline bianche

punteggiate di grigio.

un profumo aspro

di erba tagliata.

riuscito a sbarazzarmi

di un desiderio la cui intensità

era diventata quasi soffocante.

parole lanci di pietre.

venendo a Venezia

ne hai saputo un pò di più

sulla perdita.

la gioia di voler distruggere

ciò che mutila la vita.

l'alfabeto non mi basta più.

26 giugno

si può essere amico
di un morto?
trovare un formato.
questa certezza
della posizione
del punto di fuga
evanescente e puntuale
verso il quale convergono
questi pensieri.
il sole il blu del cielo e
il sole il blu.

18 settembre

tagliante colore del mattino.

il cielo è chiaro

la notte passa

e spunta il giorno.

viaggio storia universale.

esodo tutto l'esodo esilio.

gli insetti indifferenti

alle nostre azioni.

l'ingiustizia come uno schiaffo.

strappare tutto.

le sue mani

potrebbero bastare.

tutto ciò

non può

essere eterno.

I am not sure

that is not

the end.

23 dicembre

la spiegazione delle lacrime

immagini di sogno:

azione inversa dei nervi

ottici.

dedalo di chiarezza.

fatica inebriante.

putrefazione

diletto.

assorbiamo

la vita dei nostri

morti.

comincia

comincia.

19 janvier

rêve : figurer dans une pièce de théâtre
sans savoir son rôle.

qui voudrait se réveiller
au milieu d'une opération ?

Bach.

paysage ensoleillé de neige.
entrée en matière excellente.

nécessité de me préparer
au plus vite.

de la manière la plus oblique.

Piero. physionomie vive
et mobile

songeuse attentive.

progrès : passe par la voie
d'une répétition obstinée.

voulant avancer

à toute force

je piétine.

4 février

état d'urgence.

rêve pénible.

nous parlons dans la nuit.

l'enregistrement têtu

de suites hasardeuses.

sensibles à la musique.

elle deviendra

la preuve inverse.

en vivant autrement

on parle autrement.

les mots doivent

dormir encore.

déliés et flexibles.

sors de cette journée abattu

comme après un naufrage.

nécessité de reconstituer

vite les outils.

9 avril

l'heure le jour la date :
autant de discontinuités.
parcours conçu d'un protocole net.
cela procède par sauts et par bonds.
comme un acte d'écho.
ne pas me laisser emporter
par mes hauts et mes bas.
réunir les deux en une forme insolite.
effort joie
ne consistent qu'en ceci :
à l'aide d'une langue
aussi claire que possible
correspondre à ce que je vois et vis.
l'odeur intense d'un citronnier.
la voix seule parle.
les mots devenus des cailloux
dans la bouche.
la matérialité de la langue
doit se conquérir à chaque phrase.
la pointe de la psychanalyse
est bel et bien l'athéisme.
les miroirs d'eau
avaient l'éclat de pierres limpides.
tout le jour je me suis
drogué de tristesse.
le sens du recommencement.
trouver la loi de cette succession.
oui : je m'en tiens à ce mot
c'est lui qui a le moins
de syllabes.

22 juin

le réel : ce qu'on retrouve
à la même place.
inutile de répéter
mes vieilles expériences.
elles doivent être nouvelles
pour être des expériences.
du littéral de l'exposition.
ce qui n'est pas exprimé
n'existe pas.
le temps est le principe
démocratique
par opposition à l'espace
qui est aristocratique.
garder ce bondissement
sans détruire l'exactitude.
tout le doux sans l'amer.
tout ce qui m'attache au monde
ne tisse pas une identité
mais une existence.
je compte sur toi
lecteur lectrice
ne me laisse pas seul
avec les morts.

26 août

je marche beaucoup
je m'éreinte avec délices.
on bascule d'une saison dans l'autre
comme ça sans crier gare.
dévoré maintenant par
un besoin de métamorphoses.
apprendre l'italien.
m'ouvre une partie
de la vie que j'ignore.
réunion par l'étude.
ne pas perdre l'horizon de vue
et regarder à ses pieds.
le détail est atroce.

7 septembre

je sens revenir la faculté
de me concentrer
avec calme et fermeté
sur les livres.
air lavé clarté du ciel.
promenade entre les pins
les lauriers-roses les orangers.
figues fraîches pêches amandes.
l'ensemble du repas
vient tout droit du jardin.
tout le vertige de
la beauté méridionale.
personne ne peut plus m'aider
et personne ne peut plus
me retenir.
du courage pour chaque jour.
le courage : cette vertu
qui est le sentiment
de ses propres forces.
on a besoin pour vivre
de peu de vie.
il en faut beaucoup
pour aimer.

10 décembre

quelle grâce de dormir
dans un lit.

les années sont une
unité du souvenir

les heures et les jours
une unité de l'expérience.

un lourd morceau de plâtre
tomba du plafond

y laissant un trou
aux contours de la Sicile.

l'atmosphère est lourde
de soufre et de vapeur.

sans aucune clarté.

déclaration politique :

j'avais ma réponse.

8. januar

den store kulde
de umulige veje.
tung, tungere end aldrig før
falder sneen.
duge af lys
denne kniv af lys
denne saks.
hurtigt ind og ud.
Picasso.
divanen er klar, klar er damen.
et ophold på billedet.
et klokkeslet et bestemt sted
i rum og i tid.
begge dele.
arbejdets lange omvej
forankringen i denne indsats.
læsningen læningens
tålmodige ihærdighed.
du'et: kalder på den anden.
alle gloser er opkvikkende.
jeg har drukket en cognac.
sær, hallucinerende hjemtur.
et register over
alle mennesker
som har levet på jorden
med en oversigt over hvert enkelt liv.

21. februar

drøm om tilsanding.

blå bølgebevægelse i vand.

blodet som siver gennem strået

og hundene som slikker det op.

så begyndte det at regne.

et mere intimt forhold har man

til sin krop efter søvnen.

uforenelige ord harmonerer.

glade for at have en person langt væk

som mindes os med ømhed.

ulighed : den første forhindring som skal tilintetgøres.

loven som siger at man kun kan opnå

det man beder om med ligegyldighed.

en impuls mod en opdigtet fremtid.

kan frembyde impulser som samtidig er

pludselige og varige.

tegner med kridt på forruden

kortet over stjernebillederne.

jeg læser hele tiden

Pauls breve.

ekstremt digt.

logisk styrke.

hornet i bund.

handlingens ord.

1.marts

drømmens stærke intensivitet.
en lugt af dynd.
bonderosen skyder lyserøde
knopper.
udkastede sten.
dit liv kan ikke bygges
på den formodning
at en ting
vil ske
omend den er meget ønsket.
en slags tvangspræget kommen og gåen
vilddyrs venden tilbage til sit bytte.
fortærende assimilation.
kunsten henvender sig altid til det forbudte.
jeg elsker ordet citron
og også selve genstanden.
navnet er objektets
tid.

13. juni

kontrasterne

sammenføjnngen

af elementerne.

den ekstreme kondensering

med en åre af besynderlighed

i sammenkædningen

af sætninger.

må kontrollere uroen.

det uforståelige:

uklart vil blive forstået

senere

og på en varig måde.

den franske Revolution

må endnu finde sted.

vokalspyt.

en lille tråd af ord.

som spåner

der falder fra en

høvl.

15. september

et sted med uhørt nydelse.
strålende farver
panoramaer af velduft
og velbehag.
stor vild fennikel.
fornemmelsen af at hvis jeg ikke skrev
ville livet glide ud af mig.
en opgave og et arbejde
til en lang række dage.
det samme som
hvad glassenes størrelse betød
for Spinoza.
glæden har også sin træthed.
benene skåret
som af
en uendelig gåtur.
på et par måneder har jeg fortæret
et hel livs reserver.
mit hoved snurrer
jeg skelner ikke længere
hverken steder eller tider
eller omstændigheder
eller personer.
cosi finiva la musica.
udslukte ting
på den skrevne side.
som brænder dem.

20. oktober

søvnen

som jeg klyngede mig krampagtigt til
i uendelig lykke.

opvågningens skønne øjeblik

hvor man endnu driver rundt

blandt drømmenes skrammel.

jeg leder stadig efter nogle ord.

jeg starter forfra på alt

fuldstændig

ud fra samtalens sprog.

korte sætninger som jeg troede

jeg aldrig kunne glemme

så påtrængende var deres betydning

og jeg husker

ingen af dem helt præcist.

jeg vil proklamere: det er lige meget hvor jeg skal hen

sæt mig af

så tæt på havet som muligt.

så snart det begynder at blive rigtig koldt

gribes jeg af den uimodståelige lyst

til at søge tilflugt dybt nede i min seng.

den forløsning som et tab forårsager.

smerten med hvilken

bunden i et tomt rum

langsomt åbner sig.

9. december

jorden er dækket

af sne.

omhyggelig

inspektion

af en tekst

som skrider frem

fra detalje til detalje

og som fastholder

læseren til teksten.

denne belysning

er planlagt.

skrivningen bevæger sig frem som vand

den opsluger som vand.

åbenbaring: tidslighed

af sprængfarlig modus.

vi føres

af vort kald

selv om vi endnu

ikke kender det.

vi kender ikke engang

kræfterne som tørner sammen.

den afgørende forbindelse

mellem værkerne

forbliver i intensiv modus.

noget er der

mens vi venter på noget bedre

eller noget værre

men dog afventende.

alle har været børn

har troet at noget

smukt ventede dem.

det er fremtiden som dikterer sin lov

i nutiden.

